

Utrikesutskottets betänkande 2022/23:UU3

Resultatskrivelse om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna och avslår samtliga motionsyrkanden, bl.a. med hänvisning till pågående arbete.

I betänkandet finns sju reservationer (SD, V, C, MP) och två särskilda yttranden (S, C).

Behandlade förslag

Skrivelse 2021/22:236 Resultatskrivelse om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer.

Sex yrkanden i en följdmotion.

Åtta yrkanden från allmänna motionstiden 2022/23.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Bakgrund	5
Skrivelsens huvudsakliga innehåll.....	5
Utskottets överväganden.....	6
Multilateralt utvecklingsamarbete och humanitärt bistånd	6
Reservationer	14
1. Jämställdhet, SRHR och biståndseffektivitetsagendan, punkt 1 (V, MP).....	14
2. Kvinnors deltagande i återuppbyggnad efter konflikt, punkt 2 (C, MP).....	15
3. Övriga frågor om prioriteringar, punkt 3 (V).....	15
4. Övriga frågor om prioriteringar, punkt 3 (MP).....	17
5. Kärnstöd m.m., punkt 4 (SD)	17
6. Kärnstöd m.m., punkt 4 (V, MP)	18
7. Kärnstöd m.m., punkt 4 (C).....	19
Särskilda yttranden	21
1. Multilateralt bistånd (S).....	21
2. Multilateralt bistånd (C)	22
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	23
Skrivelsen.....	23
Följdmotionen	23
Motioner från allmänna motionstiden 2022/23	24

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Jämställdhet, SRHR och biståndseffektivitetsagendan

Riksdagen avslår motion

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 2, 5 och 8.

Reservation 1 (V, MP)

2. Kvinnors deltagande i återuppbyggnad efter konflikt

Riksdagen avslår motionerna

2022/23:849 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 55 och

2022/23:1673 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkande 144.

Reservation 2 (C, MP)

3. Övriga frågor om prioriteringar

Riksdagen avslår motionerna

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 3, 4, 6 och 7 samt

2022/23:2261 av Janine Alm Ericson m.fl. (MP) yrkande 8.

Reservation 3 (V)

Reservation 4 (MP)

4. Kärnstöd m.m.

Riksdagen avslår motionerna

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkande 1,

2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) yrkandena 11, 13, 33 och 42 samt

2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 25.

Reservation 5 (SD)

Reservation 6 (V, MP)

Reservation 7 (C)

5. Skrivelsen

Riksdagen lägger skrivelse 2021/22:236 till handlingarna.

Stockholm den 23 februari 2023

På utrikesutskottets vägnar

Aron Emilsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Aron Emilsson (SD), Morgan Johansson (S), Magdalena Thuresson (M), Alexandra Völker (S), Linnéa Wickman (S), Ann-Sofie Alm (M), Håkan Svenneling (V), Magnus Berntsson (KD), John E Weinerhall (M), Stefan Olsson (M), Yasmine Eriksson (SD), Katarina Tolgfors (M), Azra Muranovic (S), Adnan Dibrani (S), Anna Lasses (C), Janine Alm Ericson (MP) och Martin Melin (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens skrivelse 2021/22:236 Resultatskrivelse om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer. Utskottet behandlar också en följdmotion som lämnats med anledning av skrivelsen och åtta motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2022/23. Finansministern, biståndsministern och riksbankschefen har informerat utrikes- och finansutskotten inför Världsbanksgruppens och Internationella valutafondens årsmöte 2022.

Bakgrund

I betänkande 2015/16:UU7 Riksrevisionens rapport om bistånd genom multilaterala organisationer uttalade utskottet att det vore önskvärt med en samlad resultatanalys av arbetet i de multilaterala utvecklingsorganisationerna. En sådan skrivelse skulle kunna fokusera på vissa teman eller grupper av organisationer som bedöms som särskilt viktiga för att uppnå målen för Sveriges utvecklingssamarbete. Utskottet följde senare upp sitt önskemål genom att föreslå ett tillkännagivande. Riksdagen följde utskottets förslag (skr. 2016/17:145, bet. 2016/17:UU7, rskr. 2016/17:48). I det sammanhanget uttalade utskottet även att skrivelsen borde lämnas till riksdagen vartannat år, med början våren 2018.

Skrivelsen inkom till riksdagen den 2 juni 2022 och riksdagen beslutade den 22 juni 2022 att behandlingen av skrivelsen fick skjutas upp till det första riksmötet under valperioden 2022/23–2025/26 (bet. 2021/22:UU21, prot. 2021/22:136).

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen ges en samlad redovisning av utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet genom multilaterala organisationer. En översikt ges först av det multilaterala systemet och det svenska stödets styrning, omfattning och inriktning. Resultat redovisas därefter gentemot mål och prioriteringar, för vart och ett av de tematiska områdena i regeringens policyramverk för utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd. Tidsmässigt ligger fokus på åren 2019 och 2020.

Utskottets överväganden

Multilateralt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår samtliga motioner och lägger skrivelsen till handlingarna.

Jämför reservation 1 (V, MP), 2 (C, MP), 3 (V), 4 (MP), 5 (SD), 6 (V, MP) och 7 (C).

Skrivelsen

Skrivelsen redogör samlat för resultaten av det multilaterala utvecklingssamarbetet och humanitära biståndet med fokus på åren 2019 och 2020.

Den dåvarande regeringen bedömer att Sveriges stöd genom multilaterala organisationer har bidragit till att uppnå det övergripande målet för utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet och i en värld med stora utmaningar överlag gett goda resultat inom de prioriterade områden som slås fast i skrivelsen Policyramverk för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd (skr. 2016/17:60). Det finansiella stödet har omsatts i projekt och program som skapat bättre levnadsförhållanden för människor i fattigdom och förtryck, även i länder dit det svenska bilaterala biståndet inte når. Sverige har även genom ett strategiskt engagemang fått genomslag för svenska politiska prioriteringar och därmed ännu större utväxling för biståndsmedlen.

Perioden som denna skrivelse täcker har till stor del präglats av covid-19-pandemin. Pandemin fick stora effekter både på behov och på förutsättningar för genomförande av verksamhet. Viss verksamhet försenades och annan fick ställas in. Samtidigt fick de multilaterala organisationerna nya viktiga uppgifter för att hantera den omedelbara hälsosituationen, de socio-ekonomiska utmaningarna och de ökande humanitära behoven. De multilaterala organisationerna hanterade generellt sett denna omställning väl och uppvisade viktiga resultat i en svår situation.

I skrivelsen står det även att en orolig omvärld får direkta effekter på global säkerhet, trygghet och välfärd. Detsamma gäller effekterna av klimatkrisen. Bistånd genom multilaterala organisationer som arbetar för hållbar utveckling, fredliga samhällen, mänskliga rättigheter, jämställdhet och demokrati blir därför både bidrag till den gemensamt överenskomna Agenda 2030, som påverkar alla länder, och en satsning på Sveriges egen utveckling och framtid. Det multilaterala biståndet är en investering i den regelbaserade

världsordningen och det multilaterala systemet, i en tid då det utmanas och undermineras. Det multilaterala systemet behöver samtidigt skärpas och fortsätta att förbättras och anpassas så att det blir mer effektivt och relevant för de globala utmaningarna. Det svenska stödet ger Sverige en god möjlighet och ett särskilt ansvar för att bidra till detta reformarbete.

Det multilaterala systemet är centralt för att hantera klimatkrisen, förebygga och lösa väpnade konflikter, försvara mänskliga rättigheter och främja jämlika och jämställda samhällen. De multilaterala organisationerna genomför insatser för att möta människors behov, adressera underliggande orsaker till kriser och konflikter och stärka länders motståndskraft. De bidrar till att utveckla och upprätthålla gemensamma internationella normer på områden såsom handel, migration, konfliktlösning, jämställdhet och mänskliga rättigheter. Därtill fungerar organisationerna som mötesplatser och plattformar för dialog, och de skapar förutsättningar för det internationella samarbetet.

De multilaterala organisationerna har ofta resurser, kompetens och kapacitet som andra biståndsaktörer saknar och spelar därför en central roll i att hantera frågor som t.ex. hälsa, klimat och humanitära kriser. De har också omfattande närvaro i många länder, inklusive i svåra och konflikttrabbade miljöer, och de kan därmed agera i långt fler länder än vad Sverige kan genom sitt bilaterala bistånd.

Det multilaterala systemet är samtidigt under press och den internationella regelbaserade världsordningen utmanas av vissa länder. Ökade omvärldsbehov har inte mötts av motsvarande ökade resurser till det multilaterala systemet.

Covid-19-pandemin vände en tidigare positiv global utveckling. På flera av de samhällsområden där det länge varit en positiv global trend, såsom mödrars och barns hälsa, jämställdhet och fattigdomsminskning, har det under pandemin skett en tillbakagång. Covid-19 har, bortom den omedelbara och omfattande hälsokrisen, fått stora och långtgående humanitära och socioekonomiska konsekvenser. År 2020 ökade för första gången på 20 år andelen av jordens befolkning som lever i extrem fattigdom, från 8,4 procent 2019 till 9,5 procent 2020. Antalet människor i behov av humanitära insatser för att överleva eller leva under drägliga omständigheter har ökat dramatiskt. Som ofta är fallet i större globala kriser har pandemin slagit hårdast mot de mest utsatta i samhället. Ojämligheterna har ökat såväl inom som mellan länder. Restriktioner och isolering har ökat kvinnors och barns utsatthet för våld i hemmet. Psykisk ohälsa har ökat. Småföretagare och personer med osäkra anställningar har varit särskilt utsatta för ekonomisk osäkerhet. Hundratals miljoner barn och ungdomar har kommit efter i sitt lärande på grund av skolstängningar. Den globala demokratiska tillbakagången har fördjupats. Antalet människor i fattigdom och förtryck har ökat.

Sveriges stöd har enligt den tidigare regeringen gjort skillnad inom prioriterade områden Sveriges utvecklingssamarbete och humanitära bistånd har bidragit till att motverka de negativa trender som beskrevs ovan och till att

stärka positiva krafter för förändring. Resultat inom de tematiska områden som anges i regeringens policyramverk har skapat ökade förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck genom stärkt kapacitet hos människor och organisationer, normativ förändring och stöd till enskilda individer.

Skrivelsen anger också att arbetet för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer samt regeringens demokratisatsning har varit än mer angeläget mot bakgrund av den globala demokratiska tillbakagången. Riktat stöd genom multilaterala organisationer har bidragit till stärkt försvar av mänskliga rättigheter, mer demokratiska samhällen, stärkt ansvarsutkrävande och rättssäkerhet samt till förbättrade rättigheter i arbetslivet. Svenskt stöd och påverkansarbete bidrog även till ett stärkt rättighetsperspektiv i de multilaterala organisationerna, till att demokrati och mänskliga rättigheter i högre utsträckning integrerades i FN:s åtgärder med anledning av pandemin och till att pandemins effekter på demokratin och rättsstatens principer har uppmärksamats och kunnat följas upp.

Svenskt multilateralt stöd har enligt skrivelsen stärkt kvinnors och flickors inflytande och åtnjutande av mänskliga rättigheter. Det har även bidragit till att minska förekomsten av könsrelaterat våld. Sveriges påverkansarbete, med utgångspunkt i den feministiska utrikespolitiken, har varit en viktig motvikt till de växande krafter som har velat vrida jämställdhetsarbetet tillbaka. Sverige har genom deltagande i styrelsearbete och genom politiska initiativ spelat en nyckelroll i arbetet för att de multilaterala organisationerna ska integrera jämställdhet i sina verksamheter. Sverige har också bidragit till att lyfta fram och inkludera ett jämställdhetsperspektiv i de multilaterala organisationernas hantering av pandemin och dess effekter.

Den dåvarande regeringen uppger även i skrivelsen att den konsekvent har verkat för att miljö och klimat måste beaktas i den globala återhämtningen efter pandemin och i de multilaterala organisationernas verksamhet. Sverige har tillhandahållit finansiering för låg- och medelinkomstländers klimatomställning, och till investeringar i förnybar energi, minskade miljö- och hälsoeffekter av kemikalier och avfall samt skydd av biologisk mångfald och marina områden.

Genom humanitära organisationer har Sverige kunnat bidra till att rädda liv, lindra nöd och upprätthålla mänsklig värdighet för människor i krisområden som Jemen, Afghanistan, Syrien, Sahel och Afrikas horn. Sverige bidrog tidigt till FN:s humanitära responsplan med anledning av covid-19-pandemin. Sverige har också medverkat till en ökad kapacitet och effektivitet i det humanitära systemet som sådant. Kärnstöden har bidragit till att de multilaterala aktörerna har kunnat agera flexibelt och skyndsamt för att möta behoven hos de allra mest sårbara och utsatta.

Motionerna

I kommittémotion 2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) föreslås i yrkande 1 att Sverige bör verka för att fler länder ökar sitt kärnstöd till det multilaterala biståndet. I yrkande 2 anförs att jämställdhetsperspektivet måste omsättas i praktiken genom hela det svenska multilaterala utvecklingsarbetet. Motionärerna anser även att Sverige bör ha som mål att minst 50 procent av det multilaterala biståndet ska gå till flickor och kvinnor (yrkande 3) och att Sverige bör verka för att EU, relevanta FN-organ, Världsbanken och de regionala utvecklingsbankerna förstärker sitt jämställdhetsarbete med målet att minst 50 procent av allt utvecklingssamarbete ska gå till flickor (yrkande 4). Vidare anförs i yrkande 5 att regeringen bör säkerställa att andelen multilateralt bistånd som avsätts för arbete med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) uppgår till minst 10 procent av det multilaterala biståndet och verka inom EU och FN för att övriga biståndsgivare följer Sveriges exempel. I yrkande 6 anförs att regeringen bör öka stödet till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i det humanitära biståndet. Regeringen bör också verka för effektiv finansiering till civilsamhället genom multilaterala organisationer och i den internationella givarsamordningen (yrkande 7). Slutligen anförs i yrkande 8 att Sverige såväl som enskilt land som medlem i EU och FN ska verka för att allt multilateralt utvecklingsbistånd ska följa biståndseffektivitetsagendan, utgå från respektive mottagarlands egna behov, respektera dess suveränitet och inte förknippas med ekonomiska villkor.

I partimotion 2022/23:1673 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkande 144 anförs att Sverige ska driva på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i investeringsprogram och infrastrukturprogram i återuppbyggnaden av länder efter konflikt. Detta yrkande återkommer i kommittémotion 2022/23:849 av Kerstin Lundgren m.fl. yrkande 55.

I kommittémotion 2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) anförs i yrkande 11 att regeringen bör se över och minska det antal FN-organisationer och utvecklingsfonder som Sverige stöder. I yrkande 13 anförs att Sverige bör prioritera stödet till vissa FN-organisationer, däribland UNHCR, FAO, Unicef och WFP. Enligt yrkande 33 bör regeringen tydligare redovisa i kommande resultatredovisningar av det multilaterala biståndet vilken grad genomförande parter efterlever Sveriges strategier och målsättningar inom biståndet. Motionärerna anser även enligt yrkande 42 att det krävs en översyn och analys av kärnstödet till de multilaterala organisationerna för att kunna ta ställning till var biståndsmedlen gör mest nytta.

I kommittémotion 2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 25 anförs att Sverige ska vara en stark röst för ett bättre multilateralt system.

I kommittémotion 2022/23:2261 av Janine Alm Ericson m.fl. (MP) yrkande 8 anförs att regeringen bör verka för att internationella institutioner som IMF och Världsbanken får uppdaterade regler i fråga om lån till utvecklingsländer för att stärka styrningen mot hållbarhet såväl utifrån ett ekonomiskt perspektiv som ur ett klimat-, miljö- och samhällsperspektiv.

Utskottets ställningstagande

Inledning

Utskottet vill inledningsvis framhålla att skrivelsen beslutats och överlämnats till riksdagen av den föregående regeringen. Utskottet noterar att den nuvarande regeringen i budgetpropositionen för 2023 (prop. 2022/23:1, utg.omr. 7) har aviserat vissa förändringar av biståndet. I den mån dessa förändringar konkretiserats avseende det multilaterala biståndet redovisas det nedan.

Utskottet noterar att det bistånd som kanaliseras genom multilaterala organisationer har ökat väsentligt under den period som skrivelsen omfattar, från ca 59 procent av den svenska biståndsbudgeten 2019 till ca 67 procent 2020. Finansiellt ökade det svenska multilaterala biståndet från ca 29 miljarder kronor till ca 39 miljarder kronor under samma period. Detta understryker vikten av att riksdagen regelbundet, genom en mer omfattande redovisning än den som ges i budgetpropositionen, får information om de resultat som uppnåtts genom det multilaterala biståndet.

Utskottet konstaterar att skrivelsen, i enlighet med vad riksdagen efterfrågade i betänkande 2015/16:UU7, ger en samlad resultatanalys av arbetet i de multilaterala utvecklingsorganisationerna och att det finns ett särskilt fokus på vissa teman som bedöms som viktiga för att uppnå målen för Sveriges utvecklingssamarbete. Utskottet noterar att den dåvarande regeringen bedömer att Sveriges stöd genom multilaterala organisationer har bidragit till det övergripande målet för utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet och i en värld med stora utmaningar överlag gett goda resultat inom de prioriterade områden som slås fast i skrivelsen Policynamverk för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd (skr. 2016/17:60). Det finansiella stödet har omsatts i projekt och program som skapat bättre levnadsförhållanden för människor som lever i fattigdom och förtryck, även i länder dit det svenska bilaterala biståndet inte når. Utskottet konstaterar att den dåvarande regeringen bedömde att Sverige genom ett strategiskt engagemang fått genomslag för svenska politiska prioriteringar och därmed ännu större utväxling för biståndsmedlen.

I detta betänkande fokuserar utskottet i huvudsak på de frågor som tas upp i motionerna men vill understryka att den resultatredovisning som ges i skrivelsen även kommer att användas som underlag vid kommande behandlingar av budgeten för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.

Bakgrund

Det framgår av budgetpropositionen för 2023 att regeringen avser att arbeta för ökad konditionalitet när det gäller svenska bidrag till multilaterala organisationer. Detta ska göras i form av tydliga krav på resultat, god och effektiv styrning, hållbarhet och nolltolerans mot korruption. Andelen bistånd som kanaliseras via kärnstöd till multilaterala organisationer ska begränsas.

Regeringen har senare konkretiserat de intentioner som beskrivs i budgetpropositionen i ett meddelande till berörda utlandsmyndigheter (D-post:UD/2022-12-22/2246). Regeringens främsta prioriteringar inom biståndet innefattar stöd till Ukraina och närområdet, det humanitära biståndet, att värna demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer, jämställdhet och flickors och kvinnors rättigheter, att utöka och effektivisera klimatbiståndet, att främja global hälsa, ökat fokus på migration i biståndet samt att stärka synergierna mellan utvecklingssamarbetet, export- och investeringsfrämjandet och handelspolitiken. Samtidigt genomförs en särskild satsning på effektivitet, resultat och konsolidering.

Det multilaterala samarbetet ska enligt regeringen fokuseras till de organisationer som arbetar med regeringens tematiska prioriteringar samt humanitärt bistånd, stöd till flyktingar och barns rättigheter. Som en del av den samlade utrikes- och säkerhetspolitiken ska det svenska engagemanget inom FN och de multilaterala utvecklingsbankerna och fonderna tydligare bidra till genomslag för de svenska biståndspolitiska prioriteringarna. FN och Världsbanken är nyckelaktörer i regeringens ökade stöd till Ukraina och för hantering av krigets globala effekter.

Regeringen anger att Sveriges andel av internationella organisationers kärnstöd ska minska och andra givare ska uppmuntras att bidra mer. Stöd ska tydligare kopplas till Sveriges politiska prioriteringar, inklusive genom ett ökat användande av mjuka öronmärkningar. Effektivitet och resultat ska stå i centrum.

För Sveriges kärnstöd innebär detta följande under 2023:

- **Konsolidering i antalet stöd.** Fyra kärnstöd (FN:s organ för katastrofriskreducering, UNDRR, Interpeace, FN:s kapitalutvecklingsfond, UNCDF och United World College) kommer att tas bort. Under 2023 görs en bredare genomlysning som inbegriper samtliga svenska kärnstöd till internationella organisationer, med sikte på att identifiera eventuellt ytterligare möjligheter till konsolidering eller utfasning av kärnstöd.
- **Justering av nivåer på stöd.** För att minska Sveriges kärnstöd och den svenska andelen av respektive organisations kärnstödsfinansiering samt för att skapa ytterligare utrymme för andra satsningar minskar stödet till ett antal organisationer. Justeringen bygger på en samlad genomlysning av organisationens relevans utifrån regeringens prioriteringar, organisationens effektivitet, Sveriges andel av organisationens totala kärnstödsfinansiering, samt om det finns befintliga avtal och åtaganden.
- **Ökad användning av mjuk öronmärkning.** För att ytterligare bidra till genomslag för regeringens politik kommer bidraget till flera internationella organisationer att innehålla mjukt öronmärkt finansiering. Huvudinriktningen är att för de humanitära organisationerna ha en öronmärkning för landspecifika allokeringar under året (s.k. operativ reserv) om 20 procent, och för utvecklingsorganisationerna en tematisk

öronmärkning på 20 procent. Denna ansats kommer att omsättas i organisationsspecifika upplägg under första kvartalet 2023, i dialog med respektive organisation och utifrån både svenska prioriteringar och respektive organisations förutsättningar.

- **Stärkt styrning och uppföljning.** Arbetet växlas upp bl.a. med utgångspunkt från Riksrevisionens granskning av det multilaterala utvecklingsarbetet (skr. 2021/22:144, bet. 2021/22:UU8). Detta inkluderar särskilt fokus på uppföljning och riskhantering, tydliga och ändamålsenliga organisationsstrategier och arbete med bedömning av organisationernas effektivitet och relevans. De strategiska dialogerna med organisationernas ledning blir ett tydligare styr- och påverkansinstrument. Att organisationernas rekryteringsprocesser, vid tillsättning av seniora positioner, är transparenta, meritbaserade och ändamålsenliga kommer att prioriteras.

Utskottet noterar att det framgår av Sidas regleringsbrev för 2023 att stödet till FN-organ och andra internationella organisationer minskar med ca 15 procent jämfört med föregående år. Bland de FN-organ vilkas stöd minskas jämfört med 2022 återfinns bl.a. Unaids vars bidrag minskas med drygt 30 procent, samt UNFPA, UNDP och UN Women, som alla får en nedskärning av stödet med 25 procent. Kärnstödet till FN:s fredsbyggande fond (United Nations Peacebuilding Fund, PBF) och FN:s avdelning för politiska och fredsbyggande frågor minskar med ca 40 procent vardera. Utskottet noterar att Sverige även efter dessa förändringar är en betydande givare av kärnstöd.

Ställningstagande

Utskottet vill understryka att det multilaterala biståndet, liksom övriga biståndsinsatser, ska bidra till riksdagens beslutade mål om att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. Det framgår av policyramverket för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd (skr. 2016/17:60, bet. 2016/17:UU12) att Sveriges utvecklingssamarbete genom multilaterala organisationer ska bedrivas i syfte att uppnå största möjliga effekt inom de områden som Sverige prioriterar. Det svenska engagemanget ska vara fokuserat på de organisationer som har högst relevans för Sveriges internationella utvecklings- och biståndspolitiska mål samt för det humanitära biståndet och den bästa förmågan att bidra till resultat. Utskottet står fast vid detta och är därutöver inte berett att gå motionsförslagen om inriktning av det multilaterala biståndet till mötes. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2022/23:1 yrkandena 2–8, 2022/23:1673 yrkande 144 och 2022/23:2261 yrkande 8. Utskottet avser att återkomma till långsiktiga prioriteringar av biståndet i betänkande 2022/23:UU6, baserat på motioner från allmänna motionstiden 2022/23.

Utskottet har tidigare, bl.a. i betänkande 2019/20:UU17, påtalat vikten av att gedigna uppföljningar och utvärderingar görs av de multilaterala

organisationernas effektivitet och måluppfyllnad utifrån svenska prioriteringar, och att beslut om kärnstöd baseras på dessa. Utskottet noterar att regeringen angett att Sveriges andel av internationella organisationers kärnstöd ska minska och andra givare ska uppmuntras att bidra mer. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2022/23:1 yrkande 1 och 2022/23:1879 yrkande 25 i den mån de inte tillgodosetts med det anförda.

Reservationer

1. Jämställdhet, SRHR och biståndseffektivitetsagendan, punkt 1 (V, MP)

av Håkan Svenneling (V) och Janine Alm Ericson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 2, 5 och 8.

Ställningstagande

Kvinnors rättigheter är en nyckel till utveckling. Att öka kvinnors möjligheter till utbildning och försörjning bidrar till att förbättra den enskilda kvinnans ställning och främja jämställdhet i stort och bidrar dessutom till hela samhällets utveckling. Jämställdhetsperspektivet måste omsättas i praktiken genom hela det svenska multilaterala utvecklingssamarbetet.

Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) måste också prioriteras. Enligt skrivelsen utgjorde det samlade svenska stödet för SRHR 3,2 miljarder kronor år 2020, vilket motsvarade 6,1 procent av det totala biståndet. Behovet av ett ökat engagemang för att t.ex. förhindra mödradödlighet och öka tillgången till sexualundervisning och moderna preventivmedel är mycket stort, inte minst på grund av att sådant ofta tvingats stå tillbaka under coronapandemin. Vi menar att minst 10 procent av Sveriges totala biståndsbudget ska öronmärkas för SRHR – ett mål som även den internationella parlamentarikerkonferensen om implementering av handlingsprogrammet från FN:s konferens om befolkning och utveckling ställde sig bakom i sin slutdeklaration Stockholm Statement of Commitment. Samma målsättning bör gälla för de medel som går till multilateralt bistånd. Regeringen bör säkerställa att andelen multilateralt bistånd som avsätts för arbete med SRHR uppgår till minst 10 procent av det multilaterala biståndet samt verka inom EU och FN för att övriga biståndsgivare följer Sveriges exempel.

Utvecklingssamarbetet ska utgå från mottagarnas prioriteringar, inte från egenintressen i givarländer eller som ett maktmedel gentemot mottagarna. Det är centralt att befolkningen i de fattiga länderna tillåts att formulera sina egna mål och visioner och styra sin egen utveckling. Vår uppfattning har stöd i biståndseffektivitetsagendan samt de övriga internationella och svenska

riktlinjer som styr biståndet. Dessa överenskommelser behöver i dag ett kraftfullt försvar. Sverige ska som såväl enskilt land som medlem i EU och FN verka för att allt multilateralt utvecklingsbistånd ska följa biståndseffektivitetsagendan, utgå från respektive mottagarlands egna behov, respektera dess suveränitet och inte förknippas med ekonomiska villkor.

2. Kvinnors deltagande i återuppbyggnad efter konflikt, punkt 2 (C, MP)

av Anna Lassus (C) och Janine Alm Ericson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2022/23:849 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 55 och
2022/23:1673 av Annie Lööf m.fl. (C) yrkande 144.

Ställningstagande

På samma sätt som förra regeringen drivit att kvinnor ska vara med vid förhandlingsbordet vid fredsförhandlingar och vid uppbyggnaden efter en konflikt menar vi att det är viktigt att Sverige driver på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i olika investeringsprogram och infrastrukturprogram, inte minst i återuppbyggnaden av länder efter en konflikt.

3. Övriga frågor om prioriteringar, punkt 3 (V)

av Håkan Svenneling (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 3, 4, 6 och 7 samt
avslår motion
2022/23:2261 av Janine Alm Ericson m.fl. (MP) yrkande 8.

Ställningstagande

Kränkningar av kvinnors rättigheter är det vanligaste och mest omfattande brottet mot de mänskliga rättigheterna. Världen över begränsas kvinnors liv av diskriminerande lagstiftningar och samhällsnormer. Könsdiskriminering är en stor orsak till fattigdom, och kvinnor, som oftast har det verkliga försörjningsansvaret för familjen, saknar ofta de mest basala rättigheterna.

I skrivelsen går att läsa hur 2020 i stället för att bli ett märkesår för jämställdheten präglades av en tillbakagång för den globala jämställdheten. En orsak var att corona-pandemin slog allra hårdast mot bl.a. kvinnor och flickor, men också ett aktivt motstånd mot kvinnors, flickors och hbtqi-personers mänskliga rättigheter.

Sverige bör ha som mål att minst 50 procent av det multilaterala biståndet ska gå till flickor och kvinnor. Sverige bör verka för att EU, relevanta FN-organ, Världsbanken och de regionala utvecklingsbankerna förstärker sitt jämställdhetsarbete med målet att minst 50 procent av allt utvecklingsarbete ska gå till flickor och kvinnor.

Ett område med växande utmaningar är arbetet med SRHR-frågor i humanitära kriser. Det finns ett tydligt samband mellan väpnade konflikter och ökad mödradödlighet, barnäktenskap och sexualiserat våld. I dag pågår flera utdragna konflikter runt om i världen och fler människor än någonsin tidigare befinner sig i dag på flykt. Vi ser också att människor lever på flykt under allt längre tid. Så många som 20,7 miljoner människor beräknades leva i utdragna flyktingsituationer under UNHCR:s mandat, och 5,7 miljoner under UNRWA:s mandat under 2020. I genomsnitt varar en utdragen flyktingsituation i 26 år, enligt UNHCR. Behoven är enorma i konfliktområden och i flyktingläger. Det handlar om att motarbeta barnäktenskap och sexualiserat våld och säkra tillgången till preventivmedel, säkra aborter och mödravård. Flera organisationer, exempelvis UNFPA och International Planned Parenthood Federation (IPPF), har börjat ställa om sin verksamhet för att förstärka sitt arbete med SRHR i humanitära kriser. Den förra regeringen har betonat frågan vid flera tillfällen och inkluderat SRHR i den nya strategin för Sveriges humanitära bistånd för 2021–2025. Strategin betonar att ”otillräcklig tillgång till SRHR-tjänster i humanitära kriser får allvarliga negativa konsekvenser” och att ”behovet av sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) ska beaktas i alla humanitära kriser”. Vi menar att den nuvarande regeringen måste säkerställa Sveriges engagemang för SRHR inom det humanitära biståndet. Stödet till SRHR bör dessutom utökas och integreras än mer tydligt i strategin för att förenkla uppföljningen av SRHR-insatser. Regeringen bör öka stödet till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i det humanitära biståndet.

I en oroande tid måste Sverige vara en konsekvent och tydlig försvarare av mänskliga rättigheter och demokrati. Dessa perspektiv måste alltid genomsyra vår utvecklingspolitik. Amnesty konstaterar i sin årsrapport om situationen för de mänskliga rättigheterna 2020/21 att pandemin har blottat en systematisk ojämlikhet över hela världen där etniska minoriteter, hälso- och

sjukvårdsarbetare och kvinnor hör till dem som drabbats värst. Framväxten av en alltmer demoniserande politik märks världen över. Kinas systematiska övergrepp mot uigurer är ett exempel, den iranska regimens brutala våld mot protesterna mot mordet på Jina Mahsa Amini ett annat. Mot bakgrund av de ökande hoten mot människorätts- och miljöförsvare är det mycket viktigt att Sverige påverkar multilaterala organisationer att ge tydligt och långsiktigt stöd till civilsamhällets utsatta aktörer. Det är särskilt viktigt att stödja de organisationer inom civilsamhället som arbetar med att stärka kvinnor och flickor samt hbtq-personers rättigheter. Stödet ska utgå från organisationernas egna analyser, behov och agendor. Regeringen bör verka för effektiv finansiering till civilsamhället genom multilaterala organisationer och i den internationella givarsamordningen.

4. Övriga frågor om prioriteringar, punkt 3 (MP)

av Janine Alm Ericson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2022/23:2261 av Janine Alm Ericson m.fl. (MP) yrkande 8 och avslår motion

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkandena 3, 4, 6 och 7.

Ställningstagande

En hållbar global utveckling har ekologiska, sociala och ekonomiska dimensioner. Alla tre måste respekteras. Fungerande ekosystem är grunden för liv, och därmed också för ekonomin och sociala värden. Idag ser inte verkligheten ut så. Stora internationella institutioner som IMF och Världsbanken ser mer till den ekonomiska utvecklingen än till både den sociala och ekologiska. Därför vill vi se uppdaterade regler i fråga om lån till utvecklingsländer för att stärka styrningen mot hållbarhet utifrån ett klimat-, miljö- och samhällsperspektiv.

5. Kärnstöd m.m., punkt 4 (SD)

av Aron Emilsson (SD) och Yasmine Eriksson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) yrkandena 11, 33 och 42 samt avslår motionerna

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkande 1,
2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) yrkande 13 och
2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 25.

Ställningstagande

FN har med sina olika organisationer bidragit till ekonomisk utveckling i en lång rad fattiga länder och till att lindra följderna av naturkatastrofer och konflikter, men FN dras även med stora problem. Det finns för många FN-organisationer, overheadkostnaderna är för stora och vi nås av återkommande indikationer på korruption när det gäller både ekonomi, tilldelning av tjänster och stöd till olika länder. Sverige bör verka för sammanslagningar av FN-organisationer med syftet att minska administration, overheadkostnader och dubbelarbete för att uppnå högre kostnadseffektivitet. Sverige bör fortsätta att vara en av de stora givarna per capita till FN-systemet, men vi bör minska det antal FN-organisationer vi bidrar till. Det krävs en översyn och analys av kärnstödet till de multilaterala organisationerna för att säkert kunna ta ställning till var svenska biståndsmedel gör mest nytta. Sverige bör verka för att avveckla UNRWA och istället lägga över dess verksamhet på andra FN-organisationer, i första hand FN:s huvudsakliga flyktingorganisation UNHCR. Regeringen bör också i kommande redovisningar av det multilaterala biståndet tydligare redovisa i vilken grad genomförande parter efterlever Sveriges strategi och målsättningar inom biståndet.

6. Kärnstöd m.m., punkt 4 (V, MP)

av Håkan Svenneling (V) och Janine Alm Ericson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkande 1 och avslår motionerna

2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) yrkandena 11, 13, 33 och 42 samt
2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 25.

Ställningstagande

Kärnstödet behövs för att det multilaterala biståndet ska kunna bedrivas långsiktigt och effektivt. Kärnstöd är dessutom mer demokratiskt då organens beslutsfattande församlingar styr över budgetar i stället för de länder som betalar mest. Ett tydligt exempel är coronapandemin, som krävde ett stort mått av flexibilitet och akuta insatser. I skrivelsen går att läsa hur Sverige genom påverkansarbete har verkat för att vissa prioriteringar ska få genomslag i multilaterala sammanhang. Vi instämmer i de prioriteringarna, som bl.a. handlar om demokrati, SRHR, klimat och miljö. Det finns även ett behov av att öka stödet globalt för att gynna kärnstödet. Finansieringen av FN:s verksamhet bör reformeras för att gynna kärnstödet. Sverige har som ett av få länder fortsatt att ge ett betydande kärnstöd till flera av de multilaterala biståndsgivarna och lyfts ofta fram som en positiv förebild för finansiering av FN-organen. Sverige bör verka för att fler länder ökar sitt kärnstöd till det multilaterala biståndet.

7. Kärnstöd m.m., punkt 4 (C)

av Anna Lasses (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C) yrkande 25 och
avslår motionerna

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V) yrkande 1 och

2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD) yrkandena 11, 13, 33 och 42.

Ställningstagande

När Sverige väljer att samarbeta med FN-organisationer ska det göras utifrån en tydlig bild av att detta är det mest effektiva sättet att uppnå hållbara resultat med fattiga och ofria människors behov i centrum. Detta innebär att valet av samarbete med ett FN-organ ska göras efter en tydlig jämförelse med andra möjliga samarbetspartner. Ett sätt att både fokusera det svenska bidraget, och öka genomslaget för utvecklingsresultat är att tydligare rikta våra medel till de FN-organ vi bedömer fungerar väl, eller som arbetar med frågor som är särskilt viktiga för Sverige. När Sverige väljer att samarbeta med ett FN-organ ska vi välja den stödform som är mest lämpad för att effektivt uppnå hållbara utvecklingsresultat, och med nolltolerans för övergrepp, sexuella trakasserier och korruption.

Under de senaste åren har en tydlig trend kunnat urskiljas där allt fler givare till de multilaterala organisationerna gått mot att i större utsträckning ge öronmärkt stöd istället för kärnstöd. Sverige ger däremot över hälften av vårt stöd till FN som kärnstöd. Det kan ifrågasättas om detta verkligen alltid är det mest effektiva för att uppnå utvecklingsresultat. Risker med att fokusera på kärnstöd när andra länder i allt större utsträckning öronmärker sitt stöd är att det svenska stödet då främst går till att täcka administrativa kostnader och finansieringsgap i andra länders projekt, istället för att värna svenska prioriteringar. Indirekt kan detta också innebära att svenska biståndspengar går till att stödja projekt som inte ligger i linje med svenska intressen. Denna risk blir större när auktoritära makter som Kina blir allt mer aktiva inom de multilaterala organisationerna. Kärnstöd är en viktig grund för FN-organen, men för de FN-organ som inte levererar tydliga utvecklingsresultat bör vi i Sverige i högre utsträckning öronmärka vårt stöd till de delar av organets verksamhet som levererar resultat. Detta är i enlighet med mer för mer-principen.

Ett annat sätt att se till att svenska intressen värnas inom de multilaterala organisationerna är att väsentligt öka andelen utsänd personal från UD, Sida och Folke Bernadotteakademien till dessa organisationer. Med mer personal, och framförallt personal med expertkunskap på plats, blir det lättare att granska och ställa krav på de multilaterala organisationerna samt värna svenska intressen. Med mer utsänd personal blir det också lättare att se till att Sveriges röst blir hörd och säkerställa att Sverige kan verka som en motvikt mot de växande populistiska och auktoritära krafterna. Sveriges stöd via FN-organ kompletterar ofta svenskfinansierat stöd via andra kanaler, inklusive bilateralt stöd. En förutsättning för en effektiv rollfördelning är att samordningen mellan olika stödformer förstärks så att Sveriges stöd via multilaterala kanaler, inklusive multi-bi-stöd, koordineras med bilateralt stöd.

Särskilda yttranden

1. Multilateralt bistånd (S)

Morgan Johansson (S), Alexandra Völker (S), Linnéa Wickman (S), Azra Muranovic (S) och Adnan Dibrani (S) anför:

Vi socialdemokrater anser att det är ett misstag från regeringens sida att skära ner i kärnstöden. Det multilaterala och det bilaterala biståndet är kompletterande och ömsesidigt förstärkande och det har varit väldigt framgångsrikt. Sverige har genom ett strategiskt engagemang fått genomslag för svenska politiska prioriteringar och därmed ännu större utväxling för biståndsmedlen. Det finansiella stödet har omsatts i projekt och program som skapat bättre levnadsförhållanden för människor i som lever i fattigdom och förtryck, även i länder dit det svenska bilaterala biståndet inte når.

Sveriges stöd genom multilaterala organisationer har bidragit till vårt övergripande mål för utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet i en värld med stora utmaningar. Riktat kärnstöd har bidragit till stärkt försvar av mänskliga rättigheter, mer demokratiska samhällen, stärkt ansvarutkrävande och rätts säkerhet samt till förbättrade rättigheter i arbetslivet.

Det multilaterala biståndet har varit viktigt i efterdyningarna av covid-19. Bortom den omedelbara och omfattande hälsokrisen har pandemin fått stora och långtgående humanitära och socioekonomiska konsekvenser. Pandemin vände en tidigare positiv global utveckling på flera områden såsom mödrars och barns hälsa, jämställdhet och fattigdomsminskning, och därför är ett fortsatt stort kärnstöd av stor vikt. Kärnstöden har bidragit till att de multilaterala aktörerna har kunnat agera flexibelt och skyndsamt för att möta behoven hos de allra mest sårbara och utsatta.

Svenskt multilateralt stöd har stärkt kvinnors och flickors inflytande och åtnjutande av mänskliga rättigheter och bidragit till att minska förekomsten av könsrelaterat våld. Den tidigare socialdemokratiska regeringens påverkansarbete, med utgångspunkt i den feministiska utrikespolitiken, har varit en viktig motvikt till de växande krafter som har velat vrida jämställdhetsarbetet tillbaka. Kärnstöd bidrar till ett långsiktigt stabilt multilateralt system där Sveriges politiska prioriteringar får större genomslag och syftar till att både uppnå konkreta resultat och stärka det multilaterala systemet.

Det multilaterala biståndet är också en investering i den regelbaserade världsordningen och det multilaterala systemet, i en tid då det utmanas och undermineras. Det svenska stödet ger Sverige en god möjlighet och ett särskilt ansvar för att bidra till detta reformarbetet som behövs för att det multilaterala biståndet ska fortsätta att förbättras och anpassas för att bli mer effektivt och relevant för de globala utmaningarna.

2. Multilateralt bistånd (C)

Anna Lasses (C) anför:

Eftersom riksdagsmajoriteten har gett biståndspolitiken en annan inriktning än den vi önskar vill jag härmed lämna ett särskilt yttrande om skrivelse 2021/22:236 Resultatskrivelse om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer.

Centerpartiets linje innebär en fortsatt investering av 1 procent av Sveriges BNI till den internationella utvecklingsagendan. Vi står fast vid att Sverige ska ha ett generöst bistånd. Målet för Sveriges internationella bistånd är att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. Behoven är, inte minst efter covid-19, torka i spåren av klimatförändringar och konflikter enorma.

Att använda biståndet som ett sätt att tvinga människor att återvända efter att de nekas asyl är inte i enlighet med OECD-Dac och Centerpartiet motsätter sig en politik där biståndet används på detta sätt. Däremot behöver biståndet fokuseras. Områden som utbildning, hållbara jobb, klimatomställning och demokrati och rättsstatens principer bör lyftas fram.

Det är viktigt att det finns en långsiktighet i utvecklingsbiståndet, inte minst i demokratibiståndet, eftersom det tar tid för länder att demokratiseras. Detta får inte riskeras. Att det måste finnas ett humanitärt bistånd som går att skala upp är en självklarhet, men det ska inte ske på bekostnad av det bilaterala utvecklingsbiståndet.

Sammantaget står Centerpartiet upp för enprocentmålet i biståndet. Långsiktighet, partnerskap och lokalt ägarskap bör även i fortsättningen vara utgångspunkten för svenskt bistånd, med målsättningen att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. I stället för att som nu gjorts skära ned biståndsramen bör en större andel gå till Ukraina och ett ökat klimatbistånd.

I övrigt står jag bakom Centerpartiets yrkanden i samband med detta ärende.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2021/22:236 Resultatskrivelse om utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd genom multilaterala organisationer.

Följdmotionen

2022/23:1 av Lotta Johnsson Fornarve m.fl. (V):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att fler länder ökar sitt kärnstöd till det multilaterala biståndet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att jämställdhetsperspektivet måste omsättas i praktiken genom hela det svenska multilaterala utvecklingssamarbetet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör ha som mål att minst 50 procent av det multilaterala biståndet ska gå till flickor och kvinnor och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att EU, relevanta FN-organ, Världsbanken och de regionala utvecklingsbankerna förstärker sitt jämställdhetsarbete med målet att minst 50 procent av allt utvecklingssamarbete ska gå till flickor och kvinnor och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör säkerställa att andelen multilateralt bistånd som avsätts för arbete med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) uppgår till minst 10 procent av det multilaterala biståndet och verka inom EU och FN för att övriga biståndsgivare följer Sveriges exempel, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör öka stödet till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i det humanitära biståndet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för effektiv finansiering till civilsamhället genom multilaterala organisationer och i den internationella givarsamordningen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige såväl som enskilt land som medlem i EU och FN ska verka för att allt

multilateralt utvecklingsbistånd ska följa biståndseffektivitetsagendan, utgå från respektive mottagarlands egna behov, respektera dess suveränitet och inte förknippas med ekonomiska villkor och tillkännager detta för regeringen.

Motioner från allmänna motionstiden 2022/23

2022/23:849 av Kerstin Lundgren m.fl. (C):

55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i investeringsprogram och infrastrukturprogram i återuppbyggnaden av länder efter konflikt och tillkännager detta för regeringen.

2022/23:1673 av Annie Lööf m.fl. (C):

144. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva på för att Världsbanken och IMF säkerställer kvinnors meningsfulla deltagande i investeringsprogram och infrastrukturprogram i återuppbyggnaden av länder efter konflikt och tillkännager detta för regeringen.

2022/23:1749 av Mats Nordberg m.fl. (SD):

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över och minska det antal FN-organisationer och utvecklingsfonder som Sverige stöder och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör prioritera stödet till vissa FN-organisationer, däribland UNHCR, FAO, Unicef och WFP, och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydligare redovisa i vilken grad genomförande parter efterlever Sveriges strategier och målsättningar inom biståndet i kommande resultatredovisningar av det multilaterala biståndet och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det krävs en översyn och analys av kärnstödet till de multilaterala organisationerna för att kunna ta ställning till var biståndsmedlen gör mest nytta och tillkännager detta för regeringen.

2022/23:1879 av Kerstin Lundgren m.fl. (C):

25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara en stark röst för ett bättre multilateralt system, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2022/23:2261 av Janine Alm Ericson m.fl. (MP):

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att internationella institutioner som IMF och Världsbanken får uppdaterade regler rörande lån till utvecklingsländer för att stärka styrningen mot hållbarhet utifrån ett ekonomiskt perspektiv och klimat-, miljö- och samhällsperspektiv och tillkännager detta för regeringen.